

Dosarul nr. 2ra-377/21

Prima instanță - (Judecătoria Edineț, sediul Briceni) jud: G. Comerzan

Instanța de apel - (Curtea de Apel Bălți) jud: D. Corolevschi, D. Stănilă, V. Pușcaș

ÎNCHEIERE

3 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Victor Burduh
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Veaceslav Roșca în numele și interesele Svetlanei Rementova și Alexandru Lininețchi,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Nicolae Libinețchi împotriva Svetlanei Rementova și Alexandru Lininețchi cu privire la încasarea pensiei de întreținere a părintelui inapt de muncă și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 1 octombrie 2020 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă:

La 14 mai 2019, avocatul Efimia Bandalac, acționând în interesele lui Nicolai Libinețchi, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Svetlanei Rementova și Alexandru Libinețchi, prin care a solicitat încasarea de la Svetlana Rementova și Alexandru Libinețchi în beneficiul reclamantului a pensiei de întreținere de 2 000 lei lunar de la fiecare.

În motivarea acțiunii a indicat că reclamantul este tatăl pârâților. Pe parcursul vieții, fiind apt de muncă, acesta și-a onorat obligațiunile părintești față de pârâți prin educare și susținere materială, a contribuit la asigurarea pârâților cu locuințe prin donări de surse bănești ce-i aparțineau. În prezent copiii sunt ași de muncă, starea materială și familiară a lor este bună. Reclamantul însă se află într-o stare gravă a sănătății, necesită sprijin material pentru tratamentul costisitor, la fel necesită îngrijire permanentă, deoarece este ținut la pat și este în imposibilitate de a se îngriji personal.

Prin hotărârea din 19 februarie a Judecătoriei Edineț, sediul Briceni, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată.

S-a încasat de la Svetlana Rementova în beneficiul lui Nicolai Libinețchi, pensie pentru întreținerea părintelui inapt de muncă care necesită sprijin material, în mărime de 800 lei lunar, începând cu 14 mai 2019.

S-a încasat de la Svetlana Rementova în beneficiul Statului taxa de stat în sumă de 288 de lei.

S-a încasat de la Alexandru Libinețchi în beneficiul lui Nicolai Libinețchi, pensie pentru întreținerea părintelui inapt de muncă care necesită sprijin material, în mărime de 800 lei lunar, începând cu 14 mai 2019.

S-a încasat de la Alexandru Libinețchi, în beneficiul Statului taxa de stat în sumă de 288 de lei.

S-a încasat în mod solidar de la Svetlana Rementova și Alexandru Libinețchi în beneficiul lui Nicolai Libinețchi, cheltuielile de judecată în sumă de 2 000 lei.

Împotriva hotărârii primei instanțe, la 4 martie 2020, Svetlana Rementova și Alexandru Libinețchi au declarat apel.

Prin decizia din 1 octombrie 2020 a Curții de Apel Bălți, s-a respins apelul declarat de Svetlana Rementova și Alexandru Libinețchi și s-a menținut hotărârea din 19 februarie a Judecătoriei Edineț, sediul Briceni.

S-a încasat de la Svetlana Rementova și Alexandru Libinețchi în beneficiul lui Nicolai Libinețchi 1 000 lei în contul restituirii cheltuielilor de asistență juridică suportate în cadrul instanței de apel.

În motivarea soluției, instanța de apel a conchis că prima instanță a examinat cauza sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind probele administrate în conformitate cu prevederile art. 130 din Codul de procedură civilă, a pronunțat o hotărâre legală.

A reținut că actele cauzei certifică faptul că, Svetlana Rementova și Alexandru Libinețchi sunt copiii reclamantului Nicolai Libinețchi și sunt fiind unicii copii ai reclamantului. Reclamantul Nicolai Libinețchi, este invalid de gradul II, din care considerente Colegiul a conchis că reclamantul în urma îndemnizațiilor primite lunar are un venit mic și sursele financiare primite nu-i ajung nici pentru alimentare, nici pentru medicamente.

Instanța și-a întemeiat soluția în baza art. 80 alin. (1), (2) și (3) din Codul Familiei, în conformitate cu care, copiii majori apți de muncă sânt obligați să-și întrețină și să-și îngrijească părinții inapți de muncă care necesită sprijin material. Dacă nu există un contract privind întreținerea părinților inapți de muncă care necesită sprijin material, problema achitării pensiei de întreținere de către copiii majori se soluționează pe cale judecătorească. Cuanțul pensiei de întreținere se stabilește de instanța judecătorească într-o sumă bănească fixă plătită lunar, ținându-se cont de starea materială și familială a părinților și a copiilor, de alte circumstanțe importante.

La 31 decembrie 2020, prin intermediul poștei (f.d. 167), avocatul Veaceslav Roșca, în numele și interesele Svetlanei Rementova și Alexandru Libinețchi, a declarat recurs împotriva deciziei din 1 octombrie 2020 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și trimiterea cauzei spre rejudecare, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului, în esență, reprezentantul recurenților a invocat că soluția instanțelor de judecată ierarhic inferioare sunt nemotivate.

În acest sens, a menționat că instanța de judecată sa limitat doar asupra unora formalități fără a pătrunde în esența speței examinate. Nu este argumentată și clar expusă poziția instanței cum sa ajuns la concluzia că anume suma de 1 600 lei va fi una pe măsură să satisfacă interesele intimatului.

În partea motivată nu sa referit la probe, prin prisma prevederilor la art. 118 din Codul de procedură civilă, în baza cărora a stabilit cuanțul pensiei.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Colegiul reține că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa participanților la proces la 30 octombrie 2020 (f.d. 136) și a fost recepționată de către reprezentantul recurenților la 4 noiembrie 2020 (f.d. 137).

Din acest considerent, Colegiul consideră că recursul din 31 decembrie 2020 este declarat în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 1 februarie 2021 în adresa intimatului a fost expediată copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței la recurs. Însă, până la data examinării admisibilității recursului, acesta nu au depus referință prin care să-și exprime poziția cu privire la recursul declarat.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de avocatul Veaceslav Roșca în numele și interesele Svetlanei Rementova și Alexandru Lininețchi nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Veaceslav Roșca în numele și interesele Svetlanei Rementova și Alexandru Lininețchi.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Victor Burduh

Nicolae Craiu